

DR. TAKY FERENC

(1905–1968)

A magyar Elektrotechnikai Egyesület tagságát és vezetőségét nagy gyász érte. Örökre elbúcsúztunk dr. Taky Ferenc műszaki egyetemi tanártól, egyesületünk egyik soha nem lankadó kiváló tagjától, a felejthetetlen kedves baráttól, az igazi embertől.

Hosszú volna elsorolni mindazokat a munkákat, amelyekkel Taky Ferenc több mint egy negyed évszázad alatt az egyesület keretében, annak ellenőreként, szakosztályvezetőjeként, majd mint az egyesület társelnöke érdemeket szerzett. Kiváló előadásaira, önzetlen, fáradságot nem ismerő társadalmi munkásságára csak a legnagyobb megbecsüléssel lehet visszagondolni. Bennünk élnek még azok a mélyenszántó gondolatok, amelyeket egyesületünk idősebb lapjának, az Elektrotechnikának ötvenéves jubileumán tartott ünnepi előadáson mondott; nem felejtjük el. Színes egyéniség volt, komoly és mégis mindig vidám. Anekdotázó kedélye és az a páratlan tulajdonsága, hogy mindenkor és mindenütt csak segített, soha semmit sem kért a maga számára, jellemző volt egész életére és munkájára.

Dr. Taky Ferenc okl. gépészmérnök 1905-ben Kaposváron született és 1927-ben szerzett gépészmérnöki oklevelet.

1927-től 1929-ig díjtalan tanársegédi beosztásban a Műszaki Mechanika Tanszéken, 1929-től 1945-ig mérnöki, illetve Próbaterelem vezető helyettes főmérnöki beosztásban dolgozott a Budapest Főváros Elektromos Műveinél.

1945-ben kinevezték a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosművek Tanszékére adjunktusnak, majd 1948-ban ugyanott intézeti tanárnak. 1951-ben megbízták a Gépészmérnöki Kar részére ekkor létesített Elektrotechnika Tanszék vezetésével. 1952-ben a Minisztertanács tanszékvezető egyetemi tanárrá nevezte ki. 1957-ben áthelyezték az Erőmű Tervező Vállalathoz, 1958-ban pedig a Szakszervezetek Országos Tanácsa kérésére a Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézetbe, ahol 1964-ig dolgozott, kezdetben mint szakértő, később mint az Elektromos Osztály és a Felsőfokú Munkavédelmi Tanfolyam Villamos Tanszék vezetője. 1964-ben kinevezték a Veszprémi Vegyipari Műszaki Egyetem Géptan Tanszékére docensnek, az Elektrotechnika és Munkavédelem c. tantárgyak oktatására, 1966-tól a Budapest Főváros Elektromos Műveinél, 1967-től pedig a Vegyi és Robbantás-technikai Kutató Intézetnél dolgozott, mint műszaki tanácsadó.

Dr. Taky Ferenc okl. gépészmérnök pályafutása alatt igen sokirányú és eredményes oktatási, tudományos, irodalmi és társadalmi tevékenységet fejtett ki. Tizenhat éves egyetemi oktatói múltja tekintett vissza. Ezen idő alatt az erősáramú elektrotechnika tárgykörébe eső több szaktárgyat oktatott a villamos, gépész, vegyész, építész mérnöki karokon. E karok villamos oktatásának megszervezésében úttörő szerepet töltött be. Oktatói munkásságának egyik legjelentősebb állomása a Gépészmérnöki Kar Elektrotechnika Tanszékének általa történt megszervezése volt. A Tanszék programjával hosszú időre megszabta az említett karok villamos oktatási munkáját.

Szakmai és tudományos munkássága elsősorban az érintésvédelem, a világítástechnika és a felvonók villamos berendezéseinek területére terjed ki. E területeken jelentős eredményei vannak. A „Dunai Vasmű érintésvédelme” c. műszaki doktori értekezése benyújtásával és 1965-ben „summa cum laude” eredménnyel letett szigorlatával műszaki doktorrá avatták. Ugyanezen évben a Magyar Tudományos Akadémián megvédte a „Nagyipari létesítmények érintésvédelme” című kandidátusi értekezését, amelynek alapján a műszaki tudományok kandidátusi fokozatot elnyerte.

Dr. Taky Ferenc túlkerült azokon a határokon, amelyeken innen sokszor volt osztályrésze a megismerés és a csalódás. Barátai és tisztelői, mindazok, akik szerették és megbecsülték, mindig tudták és értékelték, hogy valójában az életével a jót és bölcsességet példázta.

Nagyon nehéz megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy örökre eltávozott körünkből és többet nem hallhatjuk bölcs és vidám hagját, nem érezhetjük emberi közelségét.

Dr. Kovács K. Pál